

காலமாற்றம்

தீபாவளியான தீபத் திருநாள்

தமிழகத்தில் கொண்டாடப்படும் பண்டிகைகளில் தீபாவளிக்கு சிற்பான இடம் உண்டு. இது, அதிகாலையில் எண்ணெய் தேய்த்து குளித்து புத்தாடை அணிந்து மகிழும் மகத்தான ஒளித் திருநாள். புதிதாகத் திருமணமான தம்பதியர், 'தலைத் தீபாவளி' கொண்டாடுவது அதிக மகிழ்ச்சி நிறைந்தது.

ஆனால், இந்தியா முழுவதும், கொண்டாடப்படும் இந்தத் திருநாள் குறித்து அறிஞர்களிடம் கருத்து மாறுபாடுகள் உள்ளன. 'சங்ககாலத்தில் இப்பண்டிகை இருந்ததில்லை' என ஒரு தரப்பும், 'இல்லை...இல்லை...சங்ககாலத் தமிழகத்தில் வேறு வடிவத்தில் இது இருந்தது' என மற்றொரு பிரிவும் கூறி வருகிறது.

இது தொடர்பாகச் சென்னையைச் சேர்ந்த பிரபல கல்வெட்டு ஆய்வாளர் எஸ்.ராமச்சந்திரன் சொல்கிறார்...

மரபு

"தீபாவளி குறித்துத் தமிழகத்தில் பல்வேறு கருத்துகள் உள்ளன. வரலாற்று ரீதியாக, பார்க்கும்போது, 'இதுதான் சரியானது!' என எதையும் அறுதியிட்டுக் கூறிவிட முடியாது. இருந்தாலும் இந்தப் பண்டிகைக் குறித்து ஏராளமான தகவல்கள் இருப்பதை கவனத்தில் கொள்வது அவசியம்.

இந்தியப் பண்டிகைகளை சமயம் மற்றும் வட்டாரம் சார்ந்தவை என இரு வகைப் படுத்தலாம். சுடலை மாடன், அம்மன் கோவில் விழாக்கள் வட்டாரம் சார்ந்தவை. ஓணம், திருக்கார்த்திகை போன்றவை மதம் மற்றும் பிரதேசம் சார்ந்தவையாக உள்ளன.

'குறிஞ்சித் தினைக்குரிய தெயவும் முருகன். 'பெரும்பொழுது' என்பது அதற்குரிய பருவம். அதாவது... ஜப்பசி, கார்த்திகை, குறிஞ்சி நிலப் பகுதியான மலைப் பிரதேசத்தில் கார்த்திகை மாத முழுநிலவு (பவர்ணமி) நாளில், விளக்குகளை வரிசையாக ஏற்றி, நெருப்பு வடிவ முருகனை வழிபடுவதுதான் கார்த்திகைத் தீபத் திருவிழா. ஒளி மாலை

'அகநானாறு' 11-ம் பாடல் 'கலிகொள் ஆயம் மலிபு தொகுபு எடுத்த அஞ்சடர் நெடும் கொடி' எனக் கூறுகிறது. அதுபோல், 185-வது பாடல், 'அருவி ஆன்ற உயர்சிமை மருங்கில், திருவிழா விளக்கம்' என்று குறிப்பிடுகிறது. 141-வது பாடலில், 'மழைகால் நீங்கிய மாக விசம்பின் குறுமுயல் மறுநிறம் கிளர... மதி நிறைந்து அறுமீன் சேரும் அகல் இருள் நடுநாள்' என்ற குறிப்பும் காணப்படுகிறது

மலைப் பகுதியில் மாலை போல தொடர்ச்சியாக விளக்குகள் ஏற்றி வைத்து,

கார்த்திகை தீபத் திருவிழாக் கொண்டாடுவது மரபு. தீபாவளி (தீப ஆவளி) என்றாலும், தீபங்களின் வரிசை அல்லது விளக்குகளின் ஒளி மாலை என்பதுதான் பொருள்.

துறவிகளின் ஆண்டுத் தொடக்கம்

பழங்காலத்தில் முனிவர்கள் ஒரே இடத்தில் 3 நாட்களுக்கு மேல் நிலையாகத் தங்க மாட்டார்கள். ஆனால், மழைக் காலத்தில் மட்டும் மடாலயங்களில் 4 மாதங்கள் தங்கிக்கொள்வார்கள். இதை ‘சாதுர் மாஸ்ய விரதம்’ என்பார்கள்.

மழைக்கால முடிவின் அடையாளமாக கார்த்திகை மாதத்தின் கடைசி நாள் இரவில் ஒளித் தீபங்கள் ஏற்றி துறவிகள் விரதத்தை முடித்துக் கொள்வார்கள். மறுநாள்... மடாலயத்தின் அடியார்கள் மற்றும் துறவியார்களுக்கும், யாத்திரை புறப்படுகிற மடாலயத்தின் பரிவாரத்தாருக்கும் மக்கள் தேவையான பழங்கள், உணவுப் பொருள்கள் போன்றவற்றை வழங்கி அனுப்பி வைப்பார்கள்.

இதை, ‘அறுமீன்பயந்த அறம் செய் திங்கள் செல் சுடர் நெடுங்கொடி’ எனச் சங்ககால ‘நற்றினை’ப் பாடல் (202) உறுதிப்படுத்துகிறது. ‘சுடர் நெடுங்கொடி’ என்றால், ‘தீபங்களின் வரிசை’ என்று பொருள்படும். பவுர்ண்ணமியில் மாதம் முடிவதை ‘பூர்ணிமாந்த’ என்பர். அமாவாசையில் மாதம் முடிவது ‘அமாந்த முறை’.

இதனையொட்டி மார்கழி முதல் நாளை ‘ஆக்ரஹாயனம்’... அதாவது, ஆண்டின் தொடக்கம் என்பார்கள். கார்த்திகை மாதக் கடைசி என்பது முழுநிலா நாளா அல்லது அமாவாசையா? என்ற கேள்வி எழுந்தது.

தானம்

சில துறவிகளின் மடாலயப் பிரிவினர் மட்டும் அமாவாசையை இறுதி நாளாகக் கணித்து, அதைப் பின்பற்றத் தொடங்கினார்கள். கார்த்திகை மாதத்து அமாவாசை அன்றும், இப்பிரிவினர் தீபத் திருவிழா கொண்டாடத் தொடங்கினர்.

‘ஆக்ரஹாயனம் அல்லது ஆக்ரயனம்’ என்ற சடங்கு பற்றி கங்க-பல்லவ மன்னர்களின் செப்பேடுகளில் குறிப்புகள் உள்ளன. பெங்களூர் பகுதியில் உள்ள ஹூசக்கோட்டைப் செப்பேட்டில், கார்த்திகை மாத பவுர்ண்ணமியில் சமணப் பள்ளிக்கு நிலம் தானமாக வழங்கப்பட்ட செய்தியை குறிப்பிடுகையில் கங்க வம்சத்து மாதவ மகாஅதிராஜர் எனபவர் ‘ஆக்ரயனச் சடங்கு’ செய்தவர் என்ற தகவல் காணப்படுகிறது.

கார்த்திகை தீபத் திருநாள் அன்று ‘அறம்

செய்தல்’ எனப்படும் பிறருக்கு ‘தானம்’ வழங்குதல் சங்ககாலத் தமிழகத்தில் வழக்கில் இருந்துள்ளது என்பதற்கு ‘அறம் செய் திங்கள்’ என்ற நற்றினைப் பாடல் பாடல் வரி சான்றாகிறது.

‘சீர்வரிசை’ வழங்குவது... இடைக்காலத் தமிழில் ‘பச்சைப் புகுதல்’ எனப்பட்டது. ‘சீவக சிந்தாமணி’ உரையில் நச்சினார்க்கினியர் இதை குறிப்பிடுகிறார். கார்த்திகை மாத முடிவில் மடாலயத் துறவியருக்கும், பரிவாரத்தாருக்கும் ‘சீர்வரிசை’ கொடுத்து அனுப்புவது ‘கார்த்திகைப் பச்சை’ என சோழர் கால கல்வெட்டு கூறுகிறது. வேறுபாடு

வட இந்தியாவில் ‘தீபாவளி’ என்று சொல்லப்படுவது ‘கார்த்திகம்’ என்ற மாதத்தின் அமாவாசை நாளாகும். வட இந்திய- தென் இந்தியப் பஞ்சாங்கங்களின் இடையில் சுமார் 25 நாட்கள் வித்தியாசம் வரும். இதன் காரணமாகத்தான் வட இந்தியாவில் ‘கார்த்திகம்’ எனக் கூறும் மாதத்தை நாம் ‘ஜூப்பசி’ என்று கணித்துள்ளோம்.

இந்தப் பஞ்சாங்கக் கணிப்பு வேறுபாட்டால்தான் ‘தீபாவளி’ என்பது ஜூப்பசி மாத அமாவாசை அன்றும், ‘கார்த்திகை தீபம்’ என்பது கார்த்திகை மாத பவுர்ண்மை நாளிலும் தனித் தனியாக கொண்டாடப்படும் வழக்கம் காலப் போக்கில் தமிழ்நாட்டில் வந்தது.

தஞ்சை மராத்தியர் ஆட்சிக் காலத்தில் வட இந்திய பண்டிகை மரபுகள் தமிழ்நாட்டின் மரபுகளோடு கலந்ததன் விளைவாக ‘கார்த்திகம்’ மாத அமாவாசை இரவில் தீபங்களை ஏற்றியும், பட்டாக்கள் வெடித்தும் ஒளித் திருவிழாவாக கொண்டாடும் வழக்கம் தமிழர் களிடையே அறிமுகமாயிற்று.

மராத்திய மாநிலத்தில் தீபாவளி க்கு அடுத்த நாளில், ‘பாவல்ஜீ’ என்ற பெயரில் தங்கைமார்களுக்கு மூத்த சகோதரர்கள் பரிசுப் பொருட்கள் வழங்குவது மரபு. சிவ வழிபாடு

சங்ககாலத் தமிழகத்தில் கார்த்திகை மாத முழுநிலா நாளில் இரவில் கொண்டாடப்பட்ட, கார்த்திகைத் தீபத்திருவிழா, ‘குறிஞ்சித் தினை’யின் போர்த் தெய்வமான முருகனுக்குரியது. அதுவே, நாம் கொண்டாடும் தீபாவளியின் வடிவம்.

இதைத் ‘தொல் கார்த்திகை நாள் விளக்கீடு’ என்று சொல்லலாம். கி.பி. 7-ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருஞானசம்பந்தர் பாடிய ‘தேவாரம்’ திருமயிலைப் பதிகத்தில் கார்த்திகை தீபத் திருவிழாவை இவ்வாறே கூறுகிறார். இந்தத் திருவிழா மயிலாப்பூர் சிவன் கோவிலில் நடைபெற்றதாக கூறப்படுகிறது.

எனவே, கி.பி. 7-ம் நூற்றாண்டில் கார்த்திகேயனாகிய முருகனின் வழிபாட்டுக் கூறுகள் சிவ வழிபாட்டில் கலந்துவிட்டன என தெரிகிறது. திருவண்ணாமலையில் சிவ வழிபாடு தொடர்பான திருவிழாவாகவே கார்த்திகைத் தீபத் திருவிழா கொண்டாடப்படுகிறது.

முருகன், நெருப்புத் தன்மையுடைய போர்க் கடவுள் ஆவான். சிவ பெருமானும் அடி... முடி காண இயலாத அனல் பிழும்பு என்பதாலும், முருகனின் தந்தையாக கற்பிக்கப்பட்டு விட்டதாலும் இந்த மாற்றம் மனதாரமக்களால் முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு விட்டது.

நரகாசரன் என்ற குலமுன்னோர் ('பித்ரு') நினைவு நாளாக பின்பற்றி இப்போது தீபாவளி கொண்டாடுகிறோம். இதனால்தான் முன்னோருக்கு உரியதாகக் கருதப்படும் என்னில் உருவான நல்லெண்ணென்ற எஸ்.ராமச்சந்திரன் தேய்த்து நீராடுகிறோம்.

அமாவாசை என்பது முன்னோர் நினைவாக திதி கொடுப்பதற்குரிய நாளாகும். பவுர்ணமி என்பது தேவ மார்க்கத்துக்கும், அமாவாசை என்பது பித்ரு மார்க்கத்துக்கும் மிகவும் முக்கியமானது. எனவே, இந்தப் பண்டிகை முன்னோருக்குரியது என உணரப்பட்டது.

பலராமன்

கார்த்திகை மாத தேய்பிறை அஷ்டமி நாள், அமாவாசைக்கு ஏழு நாட்கள் முன்னால் வரும். இதைக் கேரள மாநிலத்தில் திலை வைக்கத்துக்கு 'அஷ்டமி' என்ற பெயரில் மக்கள் கொண்டாடுவது வழக்கம்.

நாகர்கோவிலில் உள்ள புகழ்பெற்ற நாகராஜா கோவிலின் சார்பில் அன்றன் கோவில்காடு என்ற காட்டுப் பகுதியில் இந்த விழா அனுசரிக்கப்பட்டு வருகிறது. நாகதெய்வமான பலராமனை 'நாஞ் சில் பணைக் கொடியோன்' எனச் சங்ககாலப் பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. 'மகா சக்கிலன்' என்ற பெயரும் அவனுக்கு உண்டு.

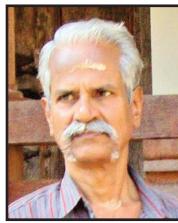
வெள்ளை நிறத்தவன் என்று இதற்கு, அர்த்தம். பெருமைக்க ஸ்ரீரங்கம் ரங்கநாதர் கோவிலில் 'சொக்கப்பனை' கொள்ளுத்தும் விழா கார்த்திகை முழுநிலா நாளில் நடைபெறும். இது பலராமன் தொடர்பான விழா என்பதால்தான் வைணவத் திருத்தலத்தில் நடக்கிறது.

சொர்க்கத்தில் ஆட்சி

திருமாலின் ஓர் அவதாரம் பலராமன் என்பது அனைவரும் அறிந்ததுதான்! திருமால்

வட இந்திய- தென் இந்தியப் பஞ்சாங்கங்களின் இடையில் சுமார் 25 நாட்கள் வித்தியாசம் வரும்!

வழிபாட்டில் கார்த்திகை மாத முடிவையொட்டி 'பிரபோதனி ஏகாதசி' என்ற நிகழ்வு உண்டு. மழைக் கடவுளான இந்திரன், மழைக் காலமாகிய நான்கு மாதங்களில் மட்டும் சொர்க்கத்தில் ஆட்சி புரிகிறான்.

அந்தப் பருவத்தில் திருமால் நித்திரை சென்றுவிடுவார் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. மழைக்கால முடிவையொட்டி, 'பிரபோதனி ஏகாதசி' அன்று விழித்துக் கொள்வார் என்றும், திருக்கோவில்களில் 'சொர்க்க வாசஸ்' திறந்து அதன் அதிபதியாக மீண்டும் திருமால் பதவி ஏற்பார் என்றும் தெரிவிக்கின்றன.

கார்த்திகை மாத பவுர்ணமிக்கு நான்கு நாட்கள் முன்னர் 'பிரபோதனி ஏகாதசி' வரும். பஞ்சாங்கக் கணக்கீட்டு வேறுபாடுகளால் இந்த ஏகாதசி, மார்கழி மாதத்துக்கு மாற்றப்பட்டு 'வைகுந்த (வைகுண்ட) ஏகாதசி' எனத் தற்போது வழங்கப்படுகிறது.

மழைக்காலம் முடிவதன் அடையாளமாக கொட்டாடப்படும் கார்த்திகைத் தீபத் திருநாளே இந்திகழ்வுகளுக்கு எல்லாம் அடிப்படையாக அமைந்திருப்பது மகிழ்த்தக்கது" என்கிறார் எஸ். ராமச்சந்திரன்.

- ராகினி

திருமாலின் வராக அவதாரத்துக்கும், முயாதேவிக்கும் பிறந்தவன் 'நாகன்' என்ற நாகாசாரன்'. இன்றைய அசாமின் பிரக்ஞாதிஷ்டாபம் என்ற பகுதியை ஆண்டு வர்தான். தாயார் கையால்தான் மரணம் என்ற வரம் வாங்கியவன்.

திருமாலின் செய்ய முடியாது என்ற நாகரும் எதுவும் செய்ய முடியும் தேவர்க்குலப் பொன்றதான் முனிவர்கள் மற்றும் தீர்த்தாக பல்வேறு காங்குஞ்சன் செய்தான். ஒருக்டத்தில் பெண்களுக்கு எதிராக பல்வேறு அழிக்க முடிவானது. அட்டுயியங்கள் செய்தான். திருமாலின் பல அடுக்கு பாதுகாப்பு அரண்களைக் கடந்து உள்ளே நிறைந்து... திருமாலேயின் அவதாரமான கிருஷ்ணரும், முயாதேவியின் அவதாரமான சத்யபாலவும் நாகாசாலுடன் அவதாரமான சத்யபாலவும் கூறுவாரன் அவையைக் குறிப்பிட்டு கொண்டு விட்டு நிலையில், வில்லிவித்தை கற்றவாரன் சத்தியபாமாவின் அம்பில் நாகன் விழிக்கிறான்.